

Předložená práce je věnována jednomu z důležitých řemeslných odvětví starověku – barva a kvalita látek a oděvu zdůrazňovala sociální postavení svého majitele a mnohdy jej řadila k dané společenské vrstvě.

Práce je přehledně členěna do několika hlavních částí: v úvodní se autorka věnuje materiálům, které se ve starověku užívaly pro zhotovení látek (vlna, hedvábí, len, bavlna, konopí). V této kapitole vhodně využila literární (především Plinius, hojně citovaný v celé práci) i ikonografické prameny (obr. 2 – 6). Druhá kapitola přináší stručný historicko-geografický přehled oblastí, jimž se autorka v práci věnuje. Následuje část, ve které diplomandka již přistupuje k vlastní technologii barvení. Tato problematika není z dobových pramenů příliš známa: jednalo se o prosté, mnohdy nevábně vonící řemeslo, stojící většinou na okraji zájmu starověkých autorů. Autorka popisuje technologické postupy ve starověku užívané – barvení, ustalování, moření. Zajímavé jsou také konkrétní příklady nalezených dílen, např. Tell Beit Mirsim (8. – 7. století př. Kr. nebo egyptská Athribis (doba římská), ke kterým však není v textu uvedena odpovídající citace). Tu čtenář objeví až v seznamu vyobrazení. Třetí kapitola seznamuje s řemeslem, které provozovali barvíři a valcháři. Zde autorka uvádí nejčastěji uváděné latinské termíny, jimiž byli řemeslníci ve starověku označováni. Velký a unikátní soubor textilních dílen existoval také v Pompejích (s. 19 - 21), autorka je oprávněně včlenila do této části své práce.

Hlavní částí práce jsou 4. a 5. kapitola: zde se K. Krejčířková již věnuje barvivům, mořidlům a pigmentům. Jejich zevrubný popis vychází z dobových zpráv a autorce posloužil k vlastnímu hodnocení jednotlivých kroků výrobního postupu. Následující část je věnována barvivům, díky kterým látka či oděv získaly požadovanou barevnost. Zde autorka uvádí nejdůležitější rostliny, byliny a další suroviny, užívané pro získání barviva. V případě indiga a purpuru se podrobně věnuje také chemickým postupům, užívaným při jejich přípravě ze surovin.

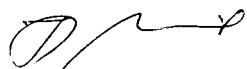
Zajímavou část práce představuje 6. kapitola, ve které se autorka sama vlastními pokusy snažila napodobit starověké technologie a obarvit za použití dostupných surovin různé druhy látek. Zde je třeba ocenit její snahu o rekonstrukci dobových postupů a

odpovídající vyhodnocení dosažených výsledků. Práce je vhodně doplněna řadou fotografií představujících výrobní prostory, dobové způsoby barvení a dekorace látek a suroviny k barvení užívané.

Předložená práce má přehlednou a logickou strukturu, postupuje od obecných faktů k vlastní problematice, která je hodnocena a řešena nejen z dobové a sekundární literatury, ale je doplněna také vlastní experimentální částí. Autorka prokázala orientaci v problematice, schopnost ji utřídit a vytvořit z dostupných informací uvážlivé závěry. Jistě je třeba podotknout, že k dané problematice existuje početná literatura, která není v práci zmíněna a také citací je v textu poskrovnu, ale tuto výtku autorka jistě doplní ve své další práci.

I přes výše zmíněné skutečnosti předložená práce splňuje požadavky na tento typ prací kladené a považuji ji za vhodný podklad pro obhajobu a následné řízení pro udělení titulu „bakalář“.

V Praze, 31. srpna 2009

Doc. PhDr. Jiří Musil, PhD.
Ústav pro klasickou archeologii